

ה"ת 23419/11/18 - מדינת ישראל - יאח"ה, להב 433 נגד הלל סילבר

בית משפט השלום בראשון לציון

ה"ת 23419-11-18 מדינת ישראל נ' הלל סילבר

לפני:	כבוד השופט גיא אבנון
המבקשת:	מדינת ישראל - יאח"ה, להב 433
המשיב:	נגד הלל סילבר

בשם המבקשת: רפ"ק ערן שפי

בשם המשיב: עו"ד עופר רחמני

החלטה

לפניי בקשה להארכת תקופת החזקת תפוסים למשך 180 ימים נוספים.

רקע וטיעונים - בתמצית שבתמצית

1. במסגרת פרשייה המערבת חשודים רבים נחקר המשיב בחשד לביצוע עבירות הכוללות, בין השאר, הלבנת הון, קבלת דבר במרמה, רישום כוזב במסמכי תאגיד, גניבה ועבירות על פקודת מס הכנסה. החקירה החלה באופן סמוי, כשבחודש מאי 2017 נתפסו מאת המשיב מוצגים ורכוש (להלן יחד: התפוסים) בהתאם לצווים שהוצאו כדין.
2. תקופת החזקת התפוסים הוארכה בהחלטות שונות, בפעם האחרונה ביום 27.9.18 (צ"א 42592-09-18 - הארכת תקופת החזקת מוצגים למשך 180 ימים מיום 18.5.18; צ"א 42825-09-18 - הארכת תקופת החזקת מוצגים עד יום 12.1.19; צ"א 42603-09-18 - הארכת תקופת החזקת נדל"ן ומוצגים למשך 180 ימים מיום 18.5.18).
3. הבקשה דנן הוגשה ביום 11.11.18 ובו ביום הוריתי על הארכת תקופת החזקת התפוסים עד החלטה בבקשה, וביקשתי את תגובת המשיבים. ביום 19.12.18 התקיים דיון בבקשה במסגרתו הגישה המבקשת דו"ח סודי (סומן גא/1) בו מפורטים החשדות המיוחסים למשיב, שווי העבירות, פעולות החקירה שנעשו ופעולות חקירה מתוכננות. הדו"ח הסודי מפנה לעיקרי חומרי החקירה הגולמיים שהוגשו לעיוני ומחזיקים 2 קלסרים.
4. המשיב ביקש כי בית המשפט יבחן האם חומרי החקירה מבססים את העבירות המיוחסות לו; טען כי הבקשה הוגשה באיחור באופן שהתפוסים ולמצער חלקם הוחזקו בהיעדר סמכות חוקית; כי המוצגים אינם נדרשים לחקירה; כי

החזקת הנדל"ן התפוס פוגעת בו באופן קשה ובלתי מוצדק; בשולי תגובתו הכתובה הלין על כך שהבקשה הוגשה לבית משפט השלום בניגוד להוראת סעיף 136(ב) לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים) המחייבת פנייה לבית המשפט המחוזי בצירוף תצהיר חתום על ידי פרקליטת המחוז.

דין

5. בניגוד לטענת המשיב מצאתי כי הבקשה הוגשה במועד בטרם חלפה תקופת התפיסה (ראו סעיף 2 לעיל). אשר לטענה בדבר אופן הגשת הבקשה, דומה כי המשיב זנח אותה בדיון, ובכל מקרה אבהיר כי בשלב זה של החקירה פועלת המבקשת בהתאם למסלול הקבוע בפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], התשכ"ט-1969 (להלן: פסד"פ), ומכאן בית המשפט המוסמך לדון בבקשה הוא בית משפט השלום, והוראות פקודת הסמים אינן חלות על הבקשה. בגדרי למעלה מן הצורך אוסיף כי עילת התפיסה "בשווי", קרי, על מנת לאפשר חילוט רכוש המשיב בשווי העבירות המיוחסות לו, ככל שיוגש נגדו כתב אישום וככל שיורשע בדיון, נוספה לפסד"פ מכוח סעיף 26(א) לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 (להלן: חוק איסור הלבנת הון) (ראו בש"פ 1359/17 מדינת ישראל נ' ברוך 15.3.17).

6. העבירות המיוחסות למשיב נחלקות לשתי פרשיות. באחת נטען כי המשיב בצוותא עם אחיו יחיאל זילבר (להלן: יחיאל) גנבו כספים בהיקף של כ- 2 מיליון ש"ח משתי עמותות המנוהלות על ידי יחיאל. הפרשייה השנייה עוסקת בהגדלה במרמה של נפח הפעילות הבנקאית של החברות שבבעלות המשיב, תוך ביצוע עבירות הלבנת הון. היקף העבירות המיוחסות למשיב בפרשייה השנייה הוא כ- 6 מיליון ₪.

7. לאחר שעיינתי בדו"ח הסודי ובמלוא חומרי החקירה הגולמיים שהובאו לעיוני מצאתי לקבוע כי התשתית הראייתית מקימה חשד סביר לכך שהמשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו בהיקף המתואר לעיל (כ- 8 מיליון ₪). הרכוש התפוס מתמצה בנכסי נדל"ן תפוסים ברישום בשווי מוערך של כ- 8.2 מיליון ₪ (שווי חלקו של המשיב בניכוי משכנתאות שרובצות על חלק מהנכסים), קרי, תואם לשווי העבירות הכולל. אלא שבכך לא סגי.

8. אמנם, ככלל ראוי להתיר למדינה להחזיק בתפוסים כדי מלוא שווי העבירות על מנת לאפשר חילוטם בתום ההליך המשפטי, ככל שיוגש כתב אישום וככל שהמשיב יורשע בדיון, זאת בשל עבירות הלבנת הון המיוחסות למשיב ולאור הוראת סעיף 21 לחוק איסור הלבנת הון. מנגד, בכל שלב שומה על בית המשפט לבחון את הצורך בהמשך החזקת התפוסים, כולם או חלקם, הן בבחינת סיכויי ההרשעה וסיכויי החילוט בתום ההליך, והן בבחינת הנזק שנגרם למשיב וחלופות תפיסה אפשריות. באיזונים שעורך בית המשפט יש להתחשב בסוג התפוסים, ביכולת ההיפרעות מהם בתום ההליך, ובאפשרות להקטנת הנזק הנגרם למשיב, תוך שבית המשפט משווה לנגד עיניו בכל עת את חזקת החפות העומדת למשיב, שבשלב זה הוא בגדר חשוד בלבד.

ראו החלטת בית המשפט העליון, כבוד השופטת ע' ברון בע"פ 6532/17 מדינת ישראל נ' חסדי דוד לעדת הבוכרים (8.4.18). באותו עניין מצא בית המשפט לצמצם את היקף התפוסים והעמידם על כ- 36% משווי העבירות

שיוחסו לנאשמת, לאור הערכת חסר בדבר סיכויי החילוט בתום ההליך. כמו-כן מצא בית המשפט לערוך איזון בסוגי הרכוש התפוסים לאחר שקבע כי תפיסת חשבונות בנק היא אמנם האמצעי היעיל ביותר לחילוט (קרי מימוש מטרת התפיסה בתום ההליך המשפטי), אך זהו האמצעי הפוגעני ביותר כלפי הנאשמת. בנסיבות אלה הורה בית המשפט לשחרר את מרבית חשבונות הבנק של הנאשמת ומתוך תפוסים שהותיר בשווי של 2.5 מיליון ₪ מצא להקפיא סך של מיליון ₪ מתוך החשבונות, והיתרה בתפיסה של דירת מגורים שבבעלות הנאשמת.

9. בבואי לערוך איזונים בתיק דנן מצאתי כי בשלב זה, לאור עוצמת החשד המבוסס על איכות חומרי החקירה; בהינתן קצב התקדמות החקירה; בחלוף כשנה ומחצה ממועד הפיכתה לגלויה; בהתחשב באפשרות להגשת כתב אישום ובסיכויי הרשעה וחילוט בתום ההליך, ראוי לאפשר למשיבה להחזיק תפוסים בשווי מלוא העבירות המיוחסות למשיב בפרשייה הראשונה (שהיקפה כ- 2 מיליון ₪). לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך ראו ע"פ 1872/16 ניסים דז'לדטי נ' מדינת ישראל (18.05.17), ע"פ 4143/17 מחמד עאבד נ' מדינת ישראל (13.08.18). לתפיסה זמנית בשווי העבירות כולן ראו ע"פ 7701/17 אוקסנה סנדלר נ' מדינת ישראל (23.10.17).

בנוגע לפרשייה השנייה מצאתי כי האיזון הראוי מצדיק תפיסה בשווי מחצית מהיקף העבירות (כ- 6 מיליון ₪), הן בשל התשתית הראייתית שעשויה אמנם להביא בסופה של החקירה להגשת כתב אישום נגד המשיב, אך עוצמתה נופלת מזו של הפרשייה הראשונה, והן כי מצאתי שהסיכוי לחילוט מלוא שווי העבירות בתום ההליך (שוב - ככל שיוגש כתב אישום והמשיב יורשע בדין) אינו גבוה.

10. אשר למוצגים, ככל שאלו נדרשים, בין אם לצרכי חקירה ובין אם להגשה בעתיד כראיות במשפט, יש לאפשר המשך החזקתם. בצד זאת, רשמתי בפניי את התחייבות המבקשת להעתיק עבור המשיב כל מסמך שביקש מתוך חומרי החקירה, למעט מסמכים שהעתקתם עלולה להביא לשיבוש החקירה, וכן את התחייבות המבקשת לאפשר למשיב לקבל את חומרי המחשב שעברו מיצוי, בכפוף להתחייבות כתובה של המשיב (שתימסר למבקשת) לוותר על כלל הראייה הטובה ביותר, ושוב, למעט מסמכים שהשבתם עלולה להביא לשיבוש החקירה.

11. אשר לתקופה המבוקשת, חרף העובדה שנראה כי המבקשת יכולה הייתה לפעול בחריצות רבה יותר לקידום החקירה בחודשים האחרונים, מצאתי זו הפעם להיעתר לבקשה במלואה, בעיקר בשל היקף פעולות החקירה המבוקשות ואופיין. עם זאת אבהיר כי לא לעולם חוסן. מצופה מהמבקשת לפעול במרץ לקידום החקירה ולבצע את פעולות החקירה שהתבקשו. פעולותיה ייבדקו ביסודיות ככל שתבקש הארכה נוספת של תקופת התפיסה.

תוצאה

12. אני מורה על הארכת תקופת החזקת המוצגים (כולם, כולל אלו שתקופת החזקתם עתידה לפקוע ביום 12.1.19 ושהמבקשת עתרה להוסיפם לבקשה) למשך 180 ימים נוספים אשר יימנו החל מיום 11.11.18. מתוך כלל נכסי הנדל"ן התפוסים מצאתי להותיר בתפיסה (למלוא התקופה הנ"ל) דירת מגורים ברחוב הסנהדרין 10, ירושלים (גוש 30106 חלקה 86, להלן: הדירה). הדירה בבעלותו המלאה של המשיב ושווייה (בניכוי משכנתא) הוא כ- 5 מיליון ₪, מה

שמתיישב עם האיזון שביצעתי לעיל (שווי עבירות של 2 מיליון ₪ בגין האירוע הראשון במלואו ושווי עבירות של 3 מיליון ₪ בגין מחצית מהאירוע השני). שאר נכסי הנדל"ן אשר נתפסו מהמשיב ישוחררו כולם. הצדדים יגישו פסיקתא מתאימה על מנת לאפשר את ביטול צווי העיקול.

13. על מנת לאפשר הגשת ערר לבית המשפט המחוזי, אני מורה כי ההחלטה תיכנס לתוקף ביום 6.1.19 בשעה 12:00.

ניתנה היום, כ"ב טבת תשע"ט, 30 דצמבר 2018, בהעדר הצדדים.

ההחלטה תישלח לצדדים.

חומרי החקירה יוחזרו למבקשת במזכירות בית המשפט.